

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

שבחי הר"ג

נסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל

ע"י (כג) ... ובבקר, שהוא ערב-פסח, נסע הקפיטן עם כמה ישמעאלים על הספינה הקטנה לתוך העיר, ובאו לפניו ובקשו ממנו לחם לאכל, ודברו עמו ברמז, והשיב להם ברמזים והודיעם, שיש פאן יהודים ויכולים אתם לקנות לכם לחם; והשם יתברך ברחמיו, אשר בידו לב מלכים ושרים, הסיר לבו ובלבל דעתו, עד שיצא מפיו בלי ישוּב־הדעת, ואמר, שישק אחד מהם כדי לקנות לחם עבורם.

ע"י ונסע מיד עמו האיש של רבנו וזכרונו לברכה, ובא אל העיר, והלך אחריו אחד מהישמעאלים שלו לשמרו שלא יברח.

ע"י ודרך הליכתו לעיר היה גם-כן סכנה גדולה, כי אז היה שעת מלחמה גדולה, ובקל היו יכולים לתפסו, שהוא אחד מהמרגלים, פי נפר בו שאינו ממדינתם, כִּי־אם ממדינה רחוקה מאד, אך בחסדי השם עבר על כל שומרי השערים, ולא עשו לו מאומה, עד שבא אל החכם הכולל, וספר לו מה שארע להם, ושהם נלכדו בספינה של מלחמה, אך הוא בעצמו לא ידע מה לספר, כי הם בעצמן לא ידעו בנות הקפיטן, מה הוא רוצה לעשות עמָהֶם, אך בדרך כלל ספר לו, שהם כמעט בשביה חס ושלום, והם בסכנה; ואצלו היתה השעה הזאת גדולה כמו כמה שעות, והחכם היה מתאזה לשמע ספורי-מעשיות מהמלחמות וכיוצא, ואמר לו בכל פעם: לא תפחד ...

(ההמשך מעבר לדף)

שזוכין ישראל לבקשו עד שמוציאין אותו ומתקרבים אליו. ועל ידי זה זוכין לגאולה שלימה ולהשיר שיתער לעתיד. אשרי הזוכה ומחכה ומשתוקק לזה באמת (הלכות כבוד רבו ג' - אות כ"ב לפי אוצר היראה - צדיק, אות קל"ט):

... והגדתם לאבי את כל פְּבוּדֵי בְּמִצְרַיִם

בשזוכין לתקון הברית בשלימות על ידי זה מעלין כל הכבוד דקדושה מן הסטרא אחרא ואז זוכין לקבל כבוד גדול גם מהם בעצמם שזה בחינת הכבוד הגדול שהיה ליוסף במצרים כמו שכתוב: והגדתם לאבי את כל פְּבוּדֵי בְּמִצְרַיִם וכו' (הלכות חובל בחבירו ג' - אות י"ג לפי אוצר היראה - כבוד, אות כ"ד):

פי-תועבת מצרים כל-רעה צאן

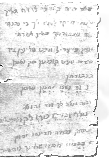
יעקב אבינו והאבות היו רועי צאן, כדי לברר העשירות מן הקלפה, כדי להכניע תאות ממון שהוא בחינת העבודה זרה של מצרים שהיה צאן. ועל-כן זכה יעקב על-ידי זה לעשירות הקדושה, כי זכה להכניע העבודה זרה זאת של ממון, שעל-ידי זה דיקא זוכין לעשירות אמתית הקדושה. וזה שמבאר בפרשה של פניסתן למצרים, שאמר להם יוסף שיאמרו שהם רועי צאן פי תועבת מצרים כל רועי צאן (בראשית מז), כי כל עקר פניסתן למצרים היה להכניע ולשבר תאות הממון והעשירות, שהוא בחינת צאן שמעשרות את בעליהן (הלכות תפילה ד' - אות י"ז):

חיזוק השבוע

פעם בחור אחד ממשפחתו שלמד בישיבת ברסלב, הגיע לבקרו, שאל אותו רבי ישראל כמה זמן לומדים בישיבה ספרי רבנו, השיב הבחור: "רבע שעה מזה ורבע שעה מזה וכו'", גער רבי ישראל וענה ואמר: "לך תגיד לראש הישיבה שאם אין שלש שעות לקוטי תפלות' זה לא ברסלב!!!" (ועיין בנוסח ה'הושענות': 'הושענה שלוש שעות', רמז).

(רבי ישראל בער אודסר זצ"ל - לימוד כ"ג)

שַׁבָּת וְיִגְשׁוּ

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

... ועתה אל תעצבו

כל מי שבא אל הצדיק בתוך כלל הקבוצ הוא גם כן בכלל צדיק. כי באמת ועמך כלם צדיקים. פי יש בכל אחד מישראל נקדת האמת שהוא בחינת צדיק, ששם מקור השמחה בחינת שמחו צדיקים בה'. אך מחמת מרירת הגלות בכלל ובפרט נעלם בחינת צדיק שיש אצל כל אחד. אבל תיכף שמתקבצים אל הצדיק שהוא איש אשר רוח בו, מאיר בחינת נקדת צדיק שיש אצל כל אחד. ועל ידי זה נתרבה השמחה בחינת אור צדיקים ישמח. וזה בחינת מה שאמר יוסף לאחיו ועתה אל תעצבו, כי מאחר שזוכין להתקבץ יחד אל הצדיק האמת בחינת יוסף, בנדאי אין להתעצב עוד רק צריכים לשמח הרבה, בחינת ברבות צדיקים ישמח (הלכות ברכת הודאה ו' - אות מ"ב לפי אוצר היראה - צדיק, אות ס"ה):

העם

(הלכות ברכת הודאה ו' - אות מ"ב לפי אוצר היראה - צדיק, אות ס"ה):

... פי למחיה שלחני אלקים לפניכם

כמו שאמרו רבותינו ז"ל שנתפזרו השבטים בכל שערי מצרים לבקש את יוסף במסירת נפש אם ליהרג חס ושלום וכו' וזה היה תקון למה שפגמו תחלה בכבוד יוסף הצדיק. עד שעל ידי זה זכו שנתודע להם יוסף וזכו לכל טוב על ידו בבחינת פי למחיה שלחני אלקים לפניכם וכו'. כמו כן צריכין בכל דור ודור לשוטט ולבקש ולחפש מאד מאד את הצדיק האמתי בחינת יוסף בכל מיני חפוש במסירת נפש ממש. פי עקר החיות והקיום והשארית של כל ישראל וכל העולמות התלויים בהם הכל על ידי הצדיק האמת בחינת יוסף

שיחות נלהבות מפני רבי ישראל, זצ"ל

שבחי הר"ן

נסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל

עש (המשך הסיפור) ... והיה לו צער גדול, והיה בדעתו לקנות מצות ויין ולחזור לספינה, אך השם יתברך שלח לו במחשבתו: היות שבהיותם באכסניא בטבריה שמעו מרבי צבי הארקער, שאשתו ממשפחת פרענקען, ושהיא מיחסת גדולה, ואמר, שיש לה אח בראדיש, חכם גדול וצדיק, ועלה זאת על דעתו, אך לא ידע שמו, רק שמה של אשת רבי צבי הנ"ל ידע, ותכף ומיד שאל על זה החכם, שיש לו אחות בטבריה, ומיד שלחו אל החכם הנ"ל, ובא אצלו האיש של רבנו זכרוננו לברכה, וכבר ספרו להחכם כל מה ששמעו מפני האיש מבית החכם הראשון הנ"ל, ותכף בבואו אצל החכם הזה, אמר לו: אין שום פחד בזה, וספור-מעשיות תספר לי, אם ירצה השם, על ה"סדר".

עש והיה בלבו תמיהה גדולה, כי לא עלתה על דעתו, שתהיה הישועה כל-כך במהרה, עד שיזכה להיות כאן על ה"סדר", ואמר לו החכם הזה: תדע, שזה הקפיטן כבר עקלנו אותו עם הספינה, עד שיניח אתכם לצאת מספינתו, ומעות צריכים לתן לו כמה שירצה, וטוב להודות לה, אשר הציל אתכם והפליא עמכם נסים ונפלאות, שזכיתם לבוא לכאן, ושהקפיטן יבלבל דעתו, ויניח אותך לכנס אל העיר, כי זה הקפיטן הוא גולן מפרסם, והוא משרש ברשתו, כי יחוסו הוא מחמשת סרני פלשתים, כי כך הוא חותם עצמו, ועכשו אין פנאי לשמע ספורי-מעשיות; לך עמי לרופא לגלח אותך לכבוד יום-טוב.

עש וכך היה — הולכיהו מיד וגלחו אותו ורחצו אותו, ונתן לו קאווע לשותות, ושאל אותו: מי הוא השני, ואמר לו: שמעתם מהבעל-שם-טוב, והשיב: הן, כי הספרים של הגאון החסיד, אב"ת-דין דקהלת-קדש פולנאה, נמצאים שם; ואמר לו, שהוא נכדו וגם הוא נכד לרבי נחמן הרידנקער, ובעצמו הוא חכם, כאשר תראו בעיניכם ... (ההמשך יבא, בעו"ה)

... (השואל: האם רבי ישראל היה מדבר משמירת הברית, מעניני קדשה?)

... מה אתה מדבר! הוא דבר - בקדשה ובטהרה, וברמז. ולפי שהיה ברמז - נקבע יותר עמק בלבו זה היה מה שהיה - לא בגלוי, רק בבחינת 'סתום וגלוי', עם כזה קדשה וטהרה!

... יכולים לקבל חלישות הדעת, שיודעים שרחוקים מזה. אבל הדבורים שלו היו - מצד אחד הוא הודיע לי את החסרונות, את ההתרחקות, ובו היה כלול מין התחזקות כזה!

... זה יותר חזק מאלו מדברים בגלוי. כשמדברים ברמז זה יותר חזק מאלו מדברים באתגליא, יש לו כח גדול! כמו שרבנו אמר בספורי מעשיות שכל מה שהוא יותר בהעלם יש לו כח יותר גדול! הוא אמר שלפעמים הוא אומר איזה רמזים על המעשיות מהפסוקים, שזה רק כדי שנדע שהמעשיות אינם סתם כפשוטם. כמו כן זה להבדיל, חלילה - זה לא דגמא, אבל כן הוא - רבנו הקדוש אמר: אם זה בהעלם אז יש לו כח עוד יותר גדול!

... אני זוכר שזה האיר בי, הבנתי מה שהוא מדבר. היה בהעלם - אבל זה צעק בקולי קולות...

... הלא זהו עקר ענינו של רבנו! אתה שואל על דבר כזה שכל ענין רבנו הוא על זה! כל עקר ענין רבנו הוא על זה ... שנוזפה ...!

עצות ותפילות

צדקה, כ"ב

על-ידי צדקה מתקן ממונו, ואז יתקיים ממונו בידו, ויהיה לו פרנסה ברוח (עיינ ממון אות ל"ח. שם ס"ט).

... וזכנו להרבות בצדקה תמיד, ועל-ידי זה תרויח לנו בכל עסקינו ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנוצטרך להם, ותתן לנו עשירות גדול דקדשה, עשר וכבוד וחיים.

רבונו של עולם, אתה יודע חסרון הפרנסה בעת הזאת אשר "כשל כח הסבל", כי חיינו תלויים מנגד, ואין אנו יודעים שום דרך איך להשיג פרנסה, פי אם עליך לבד אנו נשענים, פי ממי אשאל לחמי ופרנסתי וכל צרכי המרבים מאד, הלא ממך לבד, אשר אתה מפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים. חמל עלי והושיעני, ותן לי פרנסה ברוח מתחת ירך

הרחבה והמלאה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם.

ועורני לסלק כל החובות שאני חיב מכבר, ומעתה תצילני שלא אבא לידי שום חוב והלוואה כלל. ותהיה בעורי שאזכה מהרה לתקן פגם כל הגולות שבדי מעודי עד היום הזה. ואזכה להשיב את כל הגולות אשר גולתי, או את העשק אשר עשקתי, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. וכל מיני סכסוכים בעסקי ממוני, שנשארה בידי איזה ממוני של חברי על-ידי איזה טעות והעלמה מאיזה משא ומתן וחוב וכדומה, הן מה שאני זוכר עדין, הן מה שנשכח ממני, הכל אזכה לסלק ולשלם לבעליהם חיש קל מהרה.

ותשפיע לי ברחמיך ממון הרבה, באפן שאזכה לצאת ידי חובתי לסלק לכל מי שנגעתי בממונו וחפציו שום צד נגיעה בעולם. ואם חס ושלום יש בידי איזה גולה וחוב שאיני יודע בעצמי למי גולתי, תעורני ברחמיך הרבים, שאזכה לעשות מהם צרכי רבים, כאשר צויתנו על-ידי חכמיך הקדושים, באפן שאזכה מהרה בחיי לתקן ולהחזיר כל הגולות והחובות שבדי. פי

אתה יודע חומר אסור גולה שנחשב כאלו גזול נפשו ונפש בניו ובנותיו, וכאלו בא על אשת איש. (לקוטי תפילות א' - תפילות סחיסט)

מתפללים

